

Sygn. akt II K 821/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Marzena Bundz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2014 roku

sprawy **J. S.**, syna M. i G. z domu R., urodzonego (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

w czasie od marca 2014 roku do dnia 8 sierpnia 2014 roku w W. przy ul. (...), uprawiał, wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, rośliny konopi innych niż włókniste, w ilości dwóch sztuk, których waga łącznie wynosiła 24,16 gram netto, co stanowi od ok. 24 do 81 porcji handlowych,

tj. o czyn z art. 63 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka

I. ustalając, że **J. S.** dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu oraz uznając, że wina i społeczna szkodliwość tego czynu nie jest znaczna, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości – na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec **J. S.** warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk w zw. z 49 § 1 kk orzeka wobec **J. S.** środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. na podstawie art. 100 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych „Drz” SIP 3060 – 61/14 pod poz. 1 i 2 na k. 26 akt sprawy niniejszej;

IV. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk oraz art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od **J. S.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 741,47 zł (siedemset czterdzieści jeden 47/100 złotych) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 821/14

UZASADNIENIE

J. S. został oskarżony o to, że w czasie od marca 2014 roku do dnia 8 sierpnia 2014 roku w W. przy ul. (...), uprawiał, wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, rośliny konopi innych niż włókniste, w ilości dwóch sztuk, których waga łącznie wynosiła 24,16 gram netto, co stanowi od ok. 24 do 81 porcji handlowych,

tj. o czyn z art. 63 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 sierpnia 2014 roku około godziny 06:05 funkcjonariusze Policji M. S., P. W. i K. K., udali się na ulicę (...) w W., gdzie z uzyskanych wcześniej informacji, na balkonie tego lokalu, miały znajdować się 2 krzaki konopi indyjskich.

dowód: zeznania P. W. (k. 10v-11)

W mieszkaniu tym funkcjonariusze zastali J. S., którego poinformowali o powodzie interwencji Policji oraz zobowiązali do wydania rzeczy i przedmiotów, których posiadanie jest zabronione. W wyniku tych działań oskarżony wydał dobrowolnie 2 donice z roślinami koloru zielonego o wysokości 1,30 m i 0,9 m, które okazały się być roślinami konopi innymi niż włókniste.

Przeprowadzone następnie badania chemiczne potwierdziły, że rośliny te są istotnie roślinami tego gatunku, a ich łączna waga wynosiła 24,16 gram netto. Z takiej ilości tego ziela możliwe było uzyskanie od 24 do 81 porcji handlowych.

dowód: wyjaśnienia J. S. (k. 20), zeznania P. W. (k. 10-11), protokół przeszukania mieszkania (k. 7-8), protokół oględzin rzeczy (k. 14), opinia z zakresu badań chemicznych (k. 37-39).

W chwili zdarzenia J. S. miał 54 lata. Obecnie prowadzi własną działalność gospodarczą, nie był wcześniej karany.

dowód: wywiad środowiskowy (k. 66-67); informacje z KRK (k. 65).

J. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nasiona konopi otrzymał od znajomego na początku roku, że z ciekawości posadził je w dwóch doniczkach, po czym w kwietniu – kiedy wykiełkowały - wystawił je wraz z innymi roślinami na balkon. Wskazał, że posadził je z ciekawości, nie miał zamiaru ich próbować czy komukolwiek sprzedawać. Oświadczył, iż miał świadomość, że uprawa konopi jest zabroniona. (**vide** wyjaśnienia oskarżonego k. 20).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wyjaśnienia J. S., przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu, uznać należało za w pełni wiarygodne, albowiem znajdowały one oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego, a mianowicie w zeznaniach funkcjonariusza Policji P. W. (k. 10v-11), protokole zatrzymania oskarżonego (k. 2), protokole przeszukania mieszkania (k. 7-9), czy opinii z zakresu badań chemicznych (k. 37-39). Zdaniem Sądu, przekonującą jest również argumentacja, że nasiona te zasadził z ciekawości i z taką też motywacją wyrosłe rośliny przechowywał na balkonie. Wskazuje na to chociażby fakt, że w żaden sposób posiadania tych roślin oskarżony nie ukrywał, wręcz przeciwnie wystawił je na balkon, aby zasadzone w donicach spełniały walor estetyczny.

Sąd dał wiarę zeznaniom P. W. (k. 10v-11), który w sposób rzeczowy, pozbawiony elementów wartościujących opisał przebieg przeprowadzonej z jego udziałem interwencji, a podawane przez niego szczegóły zdarzenia znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach zgromadzonych w niniejszym postępowaniu, Oceniając zeznania P. W. Sąd miał także na uwadze, że jest on osobą obcą dla oskarżonego, a jego udział w zdarzeniu wynikał z podjęcia przez niego czynności służbowych, stąd brak jest podstaw do uznania, iż miałby relacjonować zdarzenie niezgodnie z rzeczywistością.

W ocenie Sądu, sporządzona w toku postępowania opinia z zakresu badań chemicznych wykonana została w sposób rzetelny, a sformułowane w niej wnioski końcowe były jasne, pełne i kategoryczne. Jak ustalił biegły, przedstawione dowody są roślinami konopi innych niż włókniste, których waga łącznie wynosiła 24,16 gram netto, która to ilość pozwala na uzyskanie od ok. 24 do 81 porcji handlowych. Porcja handlowa – jak wskazał biegły – waha się od 300 do 1000 mg. Wnioski te – jak pokazuje praktyka i doświadczenie wyprowadzone przez Sąd na podstawie innych tego typu spraw – są jak najbardziej trafne, aczkolwiek wielkość porcji determinowana jest zawsze potrzebami osoby

zażywającej te środki, w tym także stopniem jej uzależnienia. Tym niemniej porcja handlowa, jaką spotyka się na rynku, mieści się właśnie w granicach podanych przez biegłego.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy. Zostały one sporządzone w odpowiedniej formie przez uprawnione do tego osoby. Strony nie kwestionowały wiarygodności tych dokumentów, a Sąd z urzędu nie dopatrywał się okoliczności mogących świadczyć o śladach ich podrobienia lub przerabiania.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do ustalenia, że oskarżony J. S. w czasie od marca 2014 roku do dnia 8 sierpnia 2014 roku w W. przy ul. (...), uprawiając, wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, rośliny konopi innych niż włókniste, w ilości dwóch sztuk, których waga łącznie wynosiła 24,16 gram netto, wyczerpał znamiona występku z art. 63 ust. 1 tej Ustawy. Zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, ziele konopi innych niż włókniste zaliczane jest do środków odurzających z grup I-N i IV-N wymienionych w załączniku do w/w ustawy, a środki te, w szczególności zaliczane do grupy I-N, mogą być używane wyłącznie w celach medycznych, przemysłowych lub prowadzenia badań naukowych i mogą być posiadane wyłącznie przez osoby uprawnione na mocy ustawy (art. 33 i art. 34 ustawy).

Ustalając, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd doszedł jednak do przekonania, że stopień winy, jak i stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie są znaczne, a wystarczająca reakcją karną w przypadku oskarżonego będzie warunkowe umorzenie postępowania karnego.

J. S. nie był dotychczas karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia, ma własną działalność gospodarczą. Nadto zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i na posiedzeniu Sądu, wyraził szczerą skruchę z powodu popełnionego czynu. Można zatem stwierdzić, że zarówno jego postawa, jak i właściwości oraz warunki osobiste przemawiają za przyjęciem, że rozpoznawany czyn był incydentem w jego nienagannym dotychczas życiu i nie popełni on ponownie przestępstwa.

Określając stopień winy Sąd miał na uwadze to, że oskarżony znajdował się w normalnej sytuacji motywacyjnej, w której mógł i powinien był przestrzegać przepisów prawa, od którego można było i należało wymagać, że powstrzyma się od zachowań naruszających porządek prawny, jednakże należy dostrzec także motywację, z jaką oskarżony czynu tego się dopuścił. Nie dążył on do pozyskania tą drogą środków odurzających, lecz hodowane rośliny, i to zaledwie w dwóch donicach, trzymał z ciekawości. Nie ukrywał się z tym, a wręcz „zamanifestował” ten fakt wystawiając te dwie donice na balkon. Zdaniem Sądu, gdyby istotnie oskarżony posiadał te rośliny w innych celach niż dekoracyjne, to nie znalazłyby się one w miejscu tak łatwo dostrzegalnym.

Istotne z punktu widzenia rozmiarów społecznej szkodliwości czynu, którego sprawcą był oskarżony, jest też znamię „ilości”, które nie powinno być postrzegane wyłącznie przez pryzmat znamienia „wagowego” zabezpieczonych u oskarżonego roślin i ilości potencjalnych porcji handlowych, które z tych roślin mogłyby być wytworzone. Warto podkreślić, że były to zaledwie dwie rośliny. Konieczne jest też uwzględnienie elementów jakościowych danej substancji, która w tych roślinach jest zawarta, a mianowicie stopnia jej „toksyczności”, czym innym jest bowiem posiadanie narkotyków miękkich, a czym innym - twardych.

Dążąc do poznania warunków osobistych oskarżonego, Sąd przed skierowaniem sprawy na posiedzenie zlecił kuratorowi zawodowemu sporządzenie wywiadu środowiskowego, z którego wynika, iż oskarżony jest osobą prowadzącą ustabilizowany tryb życia, aktywną zawodową, cieszącą się w miejscu zamieszkania pozytywną opinią, niezależną od jakichkolwiek środków. To jego zainteresowania, w tym hodowla roślin, sprawiła, że dopuścił się zarzucanego mu czynu. W świetle takich okoliczności, jak ilość tych roślin, jej rodzaj, przeznaczenie, sposób nabycia, motywacja oskarżonego, dobrowolne wskazanie i wydanie ich, wskazują, iż czyn zarzucany oskarżonemu nie cechuje się znacznym stopniem winy ani społecznej szkodliwości.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego J. S. warunkowo umorzył na okres 1 roku próby. Zdaniem Sądu, jest to czas wystarczający do zweryfikowania, czy ta pozytywna prognoza co do osoby oskarżonego była trafna.

Ponadto Sąd na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk w zw. z 49 § 1 kk – celem wychowawczego oddziaływania na osobę oskarżonego - orzekł wobec J. S. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 1.000,00 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Przy wymiarze tego środka karnego, Sąd wziął pod uwagę fakt, iż oskarżony prowadzi własną działalność gospodarczą, uzyskuje z tego tytułu dochody, a zatem orzeczony środek w tej wysokości nie przekracza możliwości zarobkowych zobowiązanego.

W oparciu o art. 100 kk Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci dwóch donic z zieleń konopi, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych „Drz” SIP 3060 – 61/14 pod poz. 1 i 2 na k. 26 .

Nadto na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk oraz art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania w łącznej kwocie 801.47 zł, mając na względzie, że jego dochody oraz sytuacja osobista pozwalają na ich uregulowanie.